

[Flemming Hansen]

som fru Lissa Mathiasen siger, ikke nogen særlig kunst i. I virkeligheden ønsker alle parter, måske med undtagelse af dem, der får nogle specielle rabatter, at afskaffe dette system, som vi er enige i, som fru Lissa Mathiasen siger, ikke dur.

Vi synes, det er en god lov, der kommer ud af det. Vi er også enige i den del af lovgivningen, som omhandler tjenesteydelser og EF-problematikken. Det er godt at få disse ting på plads.

Vi har fået en henvendelse i dag fra Forbrugerrådet. Vi har ikke taget stilling til i min folketingsgruppe, hvad vi gør ved den. Men jeg synes, vi skal se på det, Forbrugerrådet skriver til os, under udvalgsarbejdet.

Vi kan altså fuldt ud tilslutte os lovforslaget, og de ting, der er hængepartier, kan vi diskutere under udvalgsarbejdet.

Birthe Hansen (SF):

I princippet er vi i SF fuldt ud enige med den socialdemokratiske ordfører om, at forslagens generelle princip er godt.

Vi har nogle af de samme indvendinger som den socialdemokratiske ordfører. Jeg vil da gentage dem, men jeg vil ikke begynde bagfra, men forfra.

Jeg er enig med den konservative ordfører i, at dette er ikke et forslag om forbud, men det er dog til gengæld et forslag, der giver den enkelte forbruger, hvis det bliver gennemført, en mulighed for at fravælge de forretninger, som yder en form for rabat til diverse grupper. Hvis man ikke ønsker at handle i den forretning, vil man måske – og dér vil jeg så bede ministeren om at kigge på Forbrugerrådets brev – via nogle opstramninger af dette forslag gøre det muligt for forbrugeren at finde frem til, om man vil handle der eller ej. Det kræver, at disse opstramninger finder sted, for jeg mener, at det ikke er tilstrækkeligt, at man ved indgangsdørene til et forretningslokale kan se et skilt, som alene angiver, at her ydes en rabat. Så skal man efter forslaget gå ind i forretningen og bede personalet om at få udleveret en liste, som indeholder oplysninger om i kroner og øre eller i procenter, hvad rabatten er, og til hvem den gives. Det mener jeg ikke er rimeligt. Jeg vil ikke blive særlig populær, hvis jeg 5 minutter i halvseks kommer ind i en forretning og vil se en liste, inden jeg beslutter mig for, om jeg vil købe dér eller ej. Det kan ikke være rimeligt.

Skal der skiltes, så mener jeg, ministeren må gøre det fuldt ud, og så skal der også skiltes med kroner og øre, med rabat, med det hele. Det var den ene opstramning, vi meget kunne ønske os gennemført under udvalgsarbejdet.

Som fru Lissa Mathiasen også var enig i, er det lidt underligt, at der i den ene del af forslaget, nemlig i § 1, stk. 2, bruges ordet »skal«, men i § 4, hvor det gælder Monopoltilsynet, bruger man ordet »kan«. Det er for os at se ligesom en halv løsning. Hvorfor ikke tage skridtet fuldt ud og skrive »skal« begge steder?

Til sidst vil jeg sige noget om værdikuponer og rabatkuponer, og det er dels baseret på det brev, vi har fået fra Forbrugerrådet, men da også på egen erfaring. Det kan godt være, det en gang imellem er meget sjovt at få et eller andet ind ad døren eller i en forretning få en eller anden værdikupon, men det er altså lidt irriterende, at man skal gå og samle på dem og huske at tage dem med, når man skal handle. Personlig føler jeg, at varen egentlig godt kunne sælges til en lavere pris, for hvorfor i alverden gives ellers rabat?

Men som sagt er vi positive over for lovforslaget, og vi håber, at vi gennem udvalgsarbejdet får gjort det til et bedre forslag.

Jens Peter Jensen (V):

Jeg skal ingen skår gøre i industriministerens glæde over den bedre tilslutning, der er til dette forslag. Venstre kan også tilslutte sig forslaget.

Men jeg må sige, at jeg er meget enig med hr. Flemming Hansen i at have meget lidt sympati for disse forskellige rabatordninger. Jeg kan godt begribe ideen i, at man kan have kvantumsrabat osv., men jeg føler, der er vis form for apartheid ikke i lovforslaget her, men i det, som lovforslaget er begrundet i.

Ingrid Kjældgaard (FP):

Vi mener ikke, at staten skal blande sig i disse forhold, det må forretningerne selv finde ud af. Og hvis ikke forretningerne selv kan finde ud af det, skal forbrugerne nok hurtigt gøre opmærksom på eventuelle mangler ved skiltningen.

Larsen-Ledet (RV):

Vi kan godt sige, at behandlingen af forslagene i dag foregår med ekspresfart. Det er sjældent, der er gået så mange forslag gennem Tinget på så kort tid ved førstebehandling. Men